

Sygn. akt IV U 314/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasinski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 07 czerwca 2018r. w S.

odwołania D. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 13 marca 2018 r. Nr (...)

w sprawie D. Ś.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 314/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 13 marca 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 w związku z art. 58 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił D. Ś. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazując, iż lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z 21 lutego 2018r. ustalił, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy od 06 sierpnia 2017r., jednakże ubezpieczony nie spełnia pozostałych przesłanek do nabycia renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony w 10-leciu przed powstaniem niezdolności do pracy i przed zgłoszeniem wniosku o rentę nie udowodnił łącznie 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych, nie posiada łącznie okresu składkowego i nieskładkowego w wymiarze 25 lat, a niezdolność do pracy nie powstała w czasie zatrudnienia albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia (decyzja z 13 marca 2018r. k. 89 akt rentowych).

Odwołanie od w/w decyzji w dniu 18 kwietnia 2018r. złożył D. Ś. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że nie zgadza się z ustaleniem organu rentowego, co do posiadanego stażu ubezpieczeniowego. W jego ocenie do obliczenia okresów składkowych organ rentowy powinien zaliczyć okres od dnia 01 kwietnia 2017r. do dnia 31 grudnia 2017r. (odwołanie k. 1-4 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie przepisów praw. Dodatkowo ubezpieczony nie legitymuje się wymaganym okresem ubezpieczenia, a niezdolność do pracy nie powstała w czasie zatrudnienia albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia. Odwołanie ubezpieczonego nie zawiera żadnych nowych dowodów faktycznych lub argumentów prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji i uwzględniałyby odwołanie (odpowieź organu rentowego na odwołanie k. 3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 01 grudnia 2015r. D. Ś. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.1 akt rentowych). Po rozpoznaniu powyższego wniosku lekarz orzecznik ZUS z dnia 11 stycznia 2016r., a następnie komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 02 lutego 2016r. stwierdzili, że ubezpieczony jest zdolny do pracy (w/w orzeczenia lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS k. 63 i 65 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia komisji lekarskiej ZUS organ rentowy decyzją z dnia 12 lutego 2016r., działając na podstawie art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz. 748) odmówił D. Ś. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazano, iż ubezpieczony nie udowodnił 5-letniego okresu pracy, a komisja lekarska ZUS w W. orzeczeniem z dnia 02 lutego 2016r. ustaliła, iż jest zdolny do pracy (decyzja organu rentowego z dnia 12 lutego 2016r. k. 67 akt rentowych).

Ubezpieczony w dniu 12 lutego 2016r. odwołał się od powyższej decyzji. Sprawa toczyła się przed Sądem Okręgowym w Siedlcach pod sygnaturą akt IV U 227/16. Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2017r. Sąd Okręgowy uchylił zaskarżoną decyzję i przekazał sprawę Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. celem ponownego rozpoznania (postanowienie Sądu Okręgowego w Siedlcach z 15 grudnia 2017r. IV U 227/16 k. 85 akt rentowych).

Wykonując powyższe postanowienie Sądu organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 21 lutego 2018r. ustalił, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy od dnia 06 sierpnia 2017r. do dnia 28 lutego 2019r., a niezdolność ta istniała w dniu 12 lutego 2018r. (orzeczenie lekarza orzecznika z 21 lutego 2018r. k. 86 akt rentowych). Od w/w orzeczenia lekarza orzecznika ZUS ubezpieczony nie złożył sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS. Opierając się na powyższym orzeczeniu lekarza ZUS, a także fakcie, iż ubezpieczony nie zgłosił sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS decyzją z 13 marca 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 57 w związku z art. 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że ubezpieczony nie spełnia wszystkich przesłanek wymaganych do nabycia renty, tj. stwierdzona u niego przez lekarza orzecznika częściowa niezdolność do pracy nie powstała w czasie ubezpieczenia ani w ciągu 18 miesięcy od ustania okresu ubezpieczenia. Okres 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia upłynął z dniem 02 kwietnia 2017r. Ponadto, ubezpieczony w 10-leciu przed powstaniem niezdolności do pracy lub przed zgłoszeniem wniosku o rentę nie udowodnił łącznie 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Na podstawie przedłożonych dokumentów do wniosku o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy organ rentowy, przyjął za udowodniony okres ubezpieczenia w łącznej ilości: 12 lat, 11 miesięcy i 20 dni. Jednocześnie organ rentowy w 10-leciu przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy, tj. w okresie od dnia 01 grudnia 2005r. do dnia 30 listopada 2015r. oraz w 10-leciu przed dniem powstania niezdolności do pracy, tj. w okresie od dnia 06 sierpnia 2007r. do dnia 05 sierpnia 2017r. za udokumentowany przyjął okres ubezpieczenia w ilości: 2 lata, 2 miesiące i 28 dni. Ostatni dzień ubezpieczenia organ rentowy ustalił na 02 października 2015r. (decyzja z 13 marca 2018r. k. 89 akt rentowych).

Ubezpieczony odwołując się od powyższej decyzji nie kwestionował orzeczenia o częściowej niezdolności do pracy, natomiast wnioskował o zaliczenie, jako okresu składkowego uczestnictwa ubezpieczonego w projekcie systemowym „(...)w Powiecie (...)” na podstawie umowy nr (...). Projekt ten był realizowany przez (...) Centrum Pomocy (...) w Ł. w okresie od dnia 01 stycznia 2011r. do dnia 31 grudnia 2011r. Przedmiotem w/w umowy były prawa i obowiązki uczestnika projektu i wnioskodawcy wynikające z realizacji w/w projektu współfinansowanego przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Priorytetu VII „Promocja integracji społecznej”, Działanie 7.1 „Rozwój i upowszechnienie aktywnej integracji”, Poddziałanie 7.1.2 „Rozwój upowszechnianie aktywnej integracji

przez powiatowe centra pomocy rodzinie”, „Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki”. Głównym celem projektu było zwiększenie potencjału społeczno- zawodowego osób wykluczonych lub zagrożonych wykluczeniem społecznym poprzez podniesienie lub przywrócenie ich zdolności do zatrudnienia oraz podwyższenie statusu zawodowego i społecznego za pomocą instrumentów aktywizacji zawodowej, społecznej, edukacyjnej i zdrowotnej (umowa nr (...) k. 16 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego D. Ś. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.), zwanej dalej ustawą emerytalną renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Natomiast zgodnie z art. 58 ust. 1 w/w ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej określoną ilość lat w zależności od wieku, w którym powstała niezdolność do pracy. W przedmiotowej sprawie okres ten wynosi 5 lat, z zastrzeżeniem, że 5-letni okres zatrudnienia przypada w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, iż ubezpieczony nie spełnia przesłanek do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu wynika, że ubezpieczony w okresie od dnia 06 sierpnia 2017r. do dnia 28 lutego 2019r. został uznany za osobę częściowo niezdolną do pracy. Jednakże, nie wykazał przewidzianego w art. 58 ust. 2 tej ustawy 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego przypadającego w ciągu ostatniego 10-lecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy. Należy wskazać, iż 10-leciu przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy, tj. w okresie od dnia 01 grudnia 2005r. do dnia 30 listopada 2015r. oraz w 10-leciu przed dniem powstania niezdolności do pracy, tj. w okresie od dnia 06 sierpnia 2007r. do dnia 05 sierpnia 2017r.za ubezpieczony wykazał okres ubezpieczenia w ilości: 2 lata, 2 miesiące i 28 dni. Dodatkowo ubezpieczony nie spełnił przesłanki powstania niezdolności do pracy w określonym czasie, co dla uzyskania uprawnień rentowych jest konieczne. Niezdolność do pracy musiała powstać nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania okresów enumeratywnie wskazanych w art. 57 ust. 1 pkt 3 (tzw. okres przedłużonej ochrony ubezpieczeniowej).

Nadto, ubezpieczony nie udowodnił okresu składkowego i nieskładkowego wynoszącego co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy, co zgodnie z art. 57 ust. 2 ustawy emerytalnej, co zwalniałoby go konieczności wykazywania 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego w okresie w/w.

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia z 22 czerwca 2005r. wskazał wprost, że warunkiem uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy jest kumulatywne spełnienie warunków: istnienia niezdolności do pracy, posiadania wymaganego okresu zatrudnienia (okresu składkowego i nieskładkowego), powstania niezdolności do pracy w ściśle określonych przedziałach czasowych, przy czym generalna zasada powstania prawa do renty to nie tylko posiadanie wymaganego okresu ubezpieczenia i niezdolności do pracy, lecz także związek pomiędzy powstaniem tej niezdolności w niektórych okresach składkowych lub nieskładkowych w określonym czasie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2005 r., I UK 352/04, LEX 175150).

Sąd nie zaliczył okresu uczestnictwa ubezpieczonego w projekcie systemowym „(...)w Powiecie (...)”, w okresie od dnia 01 stycznia 2011r. do dnia 31 grudnia 2011r., jako okresu składkowego. Jak wynika z umowy zawartej w dniu 01 kwietnia 2011r. celem uczestnictwa w projekcie było zwiększenie potencjału społeczno- zawodowego

osób wykluczonych lub zagrożonych wykluczeniem społecznym poprzez podniesienie lub przywrócenie ich zdolności do zatrudnienia. Realizowany projekt miał podwyższyć status zawodowy i społeczny uczestników przy pomocy instrumentów aktywizacji zawodowej, społecznej, edukacyjnej i zdrowotnej. W ocenie Sądu uczestnictwo w powyższym projekcie w żaden sposób nie można zakwalifikować, jako świadczenie pracy. Wszelkie umiejętności zdobyte poprzez udział w projekcie miały pomóc ubezpieczonemu w nawiązaniu stosunku pracy i jego kontynuowaniu. Zgodnie z przepisem art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. kodeks pracy (Dz.U. z 2018 poz. 917) przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Ubezpieczony przy udziale w projekcie nie podpisał żadnej umowy potwierdzającej istnienie stosunku pracy, a ponadto za uczestnictwo w projekcie nie otrzymywał wynagrodzenia. Sam udział w projekcie był dla ubezpieczonego dodatkową aktywnością, która miała na celu jego osobisty rozwój.

W konsekwencji ubezpieczony nie spełnił wszystkich wymaganych warunków do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Sąd mając na uwadze powyższe okoliczności, a także stanowisko Sądu Najwyższego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.